வைகுந்த விண்ணகரம்

ஆரே அறிவார்?: ஸ்ரீவைகுண்டம், பரமபதம் என்ற சொற்கள் அடிக்கடி நம் காதுகளில் விழுகின்றன! ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களோடு வாழ்பவர் இச்சொற்களை (இப் பெயர்களை)ப் பல முறை கேட்க முடியும். ஸ்ரீவைகுண்டம் திவ்ய நகரம்! ஒளி பொருந்திய நகரம்; காண்பதற்கும் அரிய நகரம்! அது எல்லோருக்கும் அவ்வளவு எளிதில் கிடைத்து விடாது. எம்பெருமானே நினைத்தால் தான் ஒவ்வொருவனும் அங்கு செல்லமுடியும்! ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் எம்பெருமானை ஸேவிக்க வேண்டும். அவனுக்குப் பல்லாண்டு பாடவும், அவனை அடைந்து தொண்டு செய்யவும் பெரும்பேறு பெற்றிருக்க வேண்டும் அதனால் ஏற்படும் இன்பம் மிகவும் வேறுபட்டது! இப்படிப்பட்டது என்று எண்ணிச் சொல்லவும் முடியாது.

ஸ்தலசயனத்துறைவார்

ஸ்ரீவைகுண்டத்திற்கு அழைத்துச் செல்லுமாறு பல மகான்கள் பகவானை வேண்டினார்கள்! அரும்பாடு பட்டார்கள்; கிடைக்க வில்லை! இராமன், தனக்குப் பேருதவி செய்த ஹநுமானை ஸ்ரீவைகுண்டத்திற்கு வருமாறு அழைத்தான்: அங்கு இராமன் இல்லை; அதனால் அங்கு வர விருப்பமில்லை என்று ஹநுமான் கூறிவிட்டார். ஸ்ரீவைகுண்டத்திற்குப் பலர் சென்றிருக்கிறார்கள். ஆனால், அங்கிருந்து திரும்பி வந்தவர் எவரும் இலர். ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் பகவான் எப்படி எழுந்தருளி இருக்கிறான்? அந்நகரம் எப்படி இருக்கிறது? அவ்விடத்தில் பகவானுக்கும் அடியார்களுக்கும் முள்ள பரிமாற்றம் எத்தகையது? என்று என்று எவரேனும் கூறிய

துண்டா? அல்லது நம் சிற்றறிவைக் கொண்டுதான் ஆராய முடியுமா? முது நூல்களே நமக்குச் சான்று!

திருநாங்கூரிலுள்ள வைகுந்த விண்ணகரத்திற்கு எளிதில் செல்லலாம். ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் இருப்பது போலவே இங்கு எம்பெருமான் அமர்ந்திருக்கிருன். வைகுந்த நாதன் திருவனந்தாழ்வானுகிற சீரிய சிங்காசனத்தில் அமர்ந்துள்ளான் வலத் திருவடியை மடித்துக் கொண்டு, முழந்தாளில் வலத்திருக்கையை வைத்துக் வைத்துக் கொண்டும், இடத்திருக்கையை திருவனந்தாழ்வான் மீது ஊன்றிக் கொண்டும், திருவாழி திருச்சங்கைத் தாங்கிக் கொண்டு எழுந்தருளி இருக்கிருன். உதங்கர் என்பவர் மகரிஷி. அவர் எம்பெருமானைக் குறித்துத் தவம் செய்தார். பரமபத நாதனை ஸேவிக்க ஆசைப்பட்டார். அங்கிருப்பது போலவே வைகுந்த விண்ணகரத்தில் எம்பெருமான் ஸேவை ஸாதித்தான். 'உபரிச்ரவஸ்' என்பவன் அரசன்; விஷ்ணு பக்தன். இவன் திருநாங்கூர் திவ்ய தேசங்களைப் புதுப்பித்து எம்பெருமான்களுக்கும் பெருவிழா நடத்தி வைத்தான். அவனுக்கு எம்பெருமான் வைகுந்த நாதனுக ப்ரத்யக்ஷம். எம்பெருமான் வைகுந்த நாதன்; தாயார் வைகுந்தவல்லி. அமைதியான இடம்! அருகில் சென்று ஸேவிக்கலாம்; மகிழலாம்! தான் பெற்ற இன்பத்தைப் பிறரிடம் சொல்லி அவர்களையும் மகிழ்விக்கலாம். ஏரார் முயல்விட்டுக் காக்கைப் பின் போவதே! நாம் இராமநுசனடியார்கள்; நமக்கு மோட்சம் உறுதி! மரணமானல் வைகுந்தம் கொடுப்பான் எம்பெருமான்! அதற்காகத் தீவிரமாய் உழைப்பதை விட்டு வைகுந்த விண்ணகரம் என்ற இந்தத் திவ்யதேசத்திற்குச் செல்லுங்கள். அவனே தான் இவன்! ஆரே அறிவார் இவர் பெருமை!

அச்சமில்லை; அச்சமில்லை: அச்சமில்லையே!: நா படைத்த பயனுக நாராயணு என்று சொல்ல வேண்டும்! சொல்ல

முடியாவிட்டால், பிறர் சொல்லும் போதேனும் கேட்டு மகிழ வேண்டும். தானும் சொல்ல மாட்டான்; பிறர் சொல்வதைக் கேட்டும் பொறுக்கமாட்டான் இரணியன். எம்பெருமான் நரசிம்மனாகத் தோன்றினான்! கெட்ட எண்ணங் கொண்ட இரணியனின் மார்பைப் பிளந்தான்; இரணியனை அழித்தான்! பகவான் அவ்வளவு கடினமான உள்ளம் கொண்டவனா? என்று நினைக்க வேண்டா! பிறர்க்கு உதவுவதற்காகவே தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொண்டவன் அவன்! அதனால் தனக்கு வரும் துன்பத்தையும் அவன் பொருட்படுத்துவதில்லை! தேவர்களைக் காப்பதற்காகக் கடல் கடைந்து அமுதம் எடுத்து அளித்தான்! அவன் என்றென்றும் (எந்நாளும்) இருப்பவன். முதுமை, இறப்பு எல்லாம் அவனுக்கு இல்லை! எத்தனை முறை அவதரித்தாலும் அயர்வு அடைவதில்லை! யெளவனம் (வாலிபம்) அவனை விட்டு நீங்குவதில்லை; அழகும் குறைவதில்லை. அவனே வைகுந்த விண்ணகரத்தில் இருக்கிறான். அவனை அடைந்தவர்க்கு அச்சம் ஏது?

மீன்கள் தண்ணீரில் தான் வாழும்! தண்ணீரை விட்டுப் பிரிந்தால் உயிர் நீங்கும்! வைகுந்த விண்ணகரத்தின் அருகில் இருக்கும் சோலைகளில் பல வகையான நறுமலர்கள் கீழே உதிர்ந்து கரடு முரடான அந்த நிலத்தையும் மெத்தென்ற பஞ்ச சயனமாக மாற்றியுள்ளன. நீரிலேயே வாழும் கயல் மீன்களுக்குத் தண்ணீரும் உறுத்துகிறதாம்! அதனால் தண்ணீரை விட்டுப் பிரிந்து மலர் நிறைந்த நிலத்தில் துள்ளிப் பாய்ந்து விளையாடுகிறதாம்! தன் உயிர் நீங்கி விடுமே, என்று அஞ்சுவது இல்லை! வைகுந்த நாதனின் துயரறு சுடரடி நிழலில் வாழும் உயிர்களுக்கு அச்சம் உண்டோ? 'அதலோபயம் கதோபவதி' என்று மறையும்

கூறுகிறதே! அச்சமில்லை; அச்சமில்லை; அச்சமில்லையே!

சலங்கொண்ட விரணியனதகல் மார்வம் கீண்டு
தடங்கடலைக் கடைந்தமுதம் கொண்டுகந்த காளை,
நலங்கொண்ட கருமுகில் போல் திருமேனியம்மான்
நாடோறும் மகிழ்ந்தினிது மருவியுறை கோயில்,
சலங் கொண்டு மலர் சொரியும் மல்லிகை யொண் செருந்தி
சண்பகங்கள் மணநாறும் வண்பொழிலினூடே
வலங்கொண்டு கயலோடி விளையாடு நாங்கூர்
வைகுந்த விண்ணகரம் வணங்கு மட நெஞ்சே!

(பெரிய திருமொழி 3-9-1)

என்ற இப்பாசுரம் கொண்டு எம்பெருமானை வணங்கினால் அச்சம் நீங்கி ஆனந்தம் அடையலாம்.

வணங்கேன் பிறதெய்வம்: பகவான் (ஸ்ரீமந் நாராயணன்) அழிவில்லாதவன்! அவன் தரும் மோட்சமும் அழிவில்லாத செல்வம்! அவனே பரம்பொருள்! தேவாதி தேவனும் அவனே! மற்ற தெய்வங்களும் அவனையே அடைந்து வாழ்கின்றனர்; பயமில்லாமல் இருக்கின்றனர்! ஊழிக் காலத்தில் அந்தந்த தேவதைகளையும் ஸ்ரீமந் நாராயணன் ஒருவனே காப்பாற்றுகிறான்.

அவன் ஒருவனே அழியாமல் இருந்தான் என்பதை 'ஏகோஹவை நாராயண ஆஸீத் நப்ரஹ்மா, நேசாந:' என்கிறது வேதம்! அவனே மற்ற தெய்வங்களுக்கு அதிகாரங்களைக் கொடுத்தான்! நாட்டினான் தெய்வமெங்கும் நல்லதோரருள் தன்னாலே! அவனது கட்டளையின்படியே அவை செயல்படுகின்றன!; உலகமும் இயங்குகிறது! உலகைக் காப்பதற்காகவே இருப்பவன் அவன்! ஆம்! பொறுப்பு அவனுடையது என்று உலகமே கூறுகிறது! அழிவில்லாத அவனை வணங்கினால் அழியாப் பேரின்பம் பெறலாம்; அவனையே நினைக்க வேண்டும்; அவனைப்பற்றியே கூறவேண்டும்!

அவனது பெருமைகளைக்கூறும் நூல்களையே கற்க வேண்டும்! அவன் ஸத்துவ குணம் பெறுவான்! அவனடியார்களோடு கூடி வாழ்பவனின் ஸத்துவ குணம் வளரும்! என் அடியார் அது செய்யார், செய்தாரேல் நன்று செய்தார் என்று பகவானும் உகக்கும்படி நல்ல செயல்களையே அவன் (ஸாத்விகன்) செய்வான். நன்னிலை அடைவான்!

அழியும் தெய்வங்களை அழியாதவை என்று நினைத்து அவற்றின் காலைக் கட்டிக்கொள்ளாதீர்! அவற்றைப் பற்றிக் கூறும் பொய்நூலை மெய்நூலென்று நினைத்து மருளாதீர்! அறிவை முறையற்ற வழியில் செலுத்திக்கலங்காதீர்! நரகில் வீழ்ந்து துன்புறாதீர்! திருமாலையன்றி 'வணங்கேன் பிற தெய்வம்' என்றிருப்பவனே தெள்ளறிவு கொண்டவன்! உண்மையான ஸ்ரீவைஷ்ணவன்! ஸ்ரீவைகுண்டத்திற்குச் சென்றும் பகவானுக்குப் பல்லாண்டுதானே பாடமுடியும்! அதை வைகுந்த விண்ணகர திவ்யதேசத்தில் செய்யலாமே! வைகுந்த நாதனைச் சூழ்ந்திருந்து ஏத்துங்கள்! நல்வாழ்வு பெறலாம் என்கிறார் பிள்ளைப் பெருமாள் ஐயங்கார்!

வணங்கேன் பிறதெய்வம் மாலடியாரல்லாக்
குணங்கேடர் தங்களுடன் கூடே—னிணங்கி நின்று
வைகுந்த விண்ணகரம் வாழ்த்துவேன் ஈதன்றோ
வைகுந்த விண்ணகர வாழ்வு!

(நூற்-திருப். அந்தாதி-31)